

ASKIM FRÅN FATTIGT JORDBRUKSLAND TILL BADPARDIS

I Askim och Västra Frölunda var det på 1800-talet jordbruk som dominerade.

Trots att vi idag tycker att Askim ligger nära Göteborg, så var det på 1800-talet en avsevärd sträcka för bönderna att färdas in till Göteborg. De använde häst och vagn eller gick.

Under den senare delen av 1800-talet tillkom ångbåtslinjen som gjorde transporter enklare. 1876 startade Ångslupsbolaget en sommarlinje till Billdal.

Denna konkurrerades senare ut av modernare transportmedel, nämligen tåget.

Det finns en skröna om varför tåglinjen blev av; Det var så att en rik grosshandlare hade varit i stan och festat, vilket gjorde att han missade ångbåten hem. Han blev då så arg att han bestämde sig för att bygga en järnväg till Särö. Tro det om du vill!!!!

Järnväg blev det hur som helst och den 13 juli 1903 gjordes premiärturen. Banan kostat 1 354 567 Kr och kostnaden för det rullande materialet 460 179 Kr. Banan var 24,5 Km med 20 hållplatser. Även detta transportmedel konkurrerades ut och sista tåget gick 31 december 1965.

I början av 1900-talet hade göteborgarna upptäckt Askim som badplats och Askim började få sina första badbryggor. Man hade till och med en pir med ett badhus längst ut. Tyvärr stormade det också på den tiden och badhuset blåste iland på nyår 1925 (allt trettondagen 1921). Här är man inte helt eniga om när det hände.

Där våra stugor idag ligger var det kohagar i början av 1900-talet men folk hade redan börjat "smygcampa" här ute. Askim blev mer och mer populärt under åren och tältandet blev mer ordnat med bl.a. tillsyningsmän som skulle hålla ordning.

I Göteborg arbetade en läkare vid namn Allard som tyckte att det gick omkring för många barn på gatorna under somrarna. Han startade de s.k. Badbarna 1916 och så barnen fick åka med Säröbanan ut till Askim under de 8 sommarveckorna. 1932 åkte så många barn att de upptog 35 vagnar med 150 barn i varje. Barbarnen var under många år Sveriges största simskola.

1939 tog man beslut att bilda en förening för att värna om sina rättig- och skyldigheter. Det först mötet hölls i Åke Sjöholms tältstuga. Föreningen hette då TFA Tältföreningen å Göteborgs stad område Askim. Snart hade man 184 medlemmar som betalade 50 öre/år var i medlemsavgift.

1942 byggdes en dansbana på ängen. 1945 blev tälten mer stugaktiga med träbotten och masonitväggar. Dessa målades vita för att simulera tält eftersom masonit inte var tillåten och de fick endast stå uppe under sommarmånaderna. 1949 blev det tillåtet att bygga i masonit och dansbanan flyttades till sin nuvarande plats. Flytten blev kostsam och man fick ta ut en extra avgift på 1 Kr av medlemmarna.

Att montera upp och ner stugorna var säsong blev till slut ohållbart och redan 1954 uppförde Sävsjöhus en permanent "provstuga". 1955-57 byggdes fem olika typer av stugor för permanent bruk. Dessa kostade 2 500 Kr och nu gick tältepoken i graven och man bytte namn till GFA Göteborgs Fritidförening Askim. Nu tillkommer även alla olika sektioner för idrott, lek, underhållning båt mm.

Vad GFA är idag talar för sig själv!